

РЕШЕНИЕ

№ 3857

гр. София, 12.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в публично заседание на 12.04.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

като разгледа дело номер **9328** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 250, ал.1 ГПК.

Подадена е молба от жалбоподателя – В. М., гражданин на У., с която иска допълване на решение № 1907/24.3.2023 г., постановено по адм.д. № 9328/2022 г. на АССГ, 64 с-в.

Жалбоподателката твърди, че съдът не се е произнесъл по цялата ѝ жалба. Твърди, че съдът правилно е приел, че е подала жалбата за нарушение на конкретни норми, вкл. и на чл. 14 КЗПЧ, но липсва изрично произнасяне в мотивите и диспозитива на нарушението за нарушение на чл. 14 КЗПЧ. Твърди, че непроизнасянето по този въпрос пораждало риск от прогласяване на решението за недопустимо поради липса на предпоставките за съдебно оспорване на изричен отказ за виза.

Ответникът Консултът на Консулската служба при Посолството на Република България в [населено място], Република Турция не взе становище по молбата.

Молбата за допълване на постановеното решение е неоснователна.

Съгласно чл. 250, ал. 1 ГПК страната може да поиска да бъде допълнено решението, ако съдът не се е произнесъл по цялото ѝ искане.

В случая производството по делото е образувано по искане за отмяна на административен акт - отказ за издаване на виза за дългосрочно пребиваване тип D, издаден на 19.7.2022 г. от името на Консула Консулската служба при Посолството на Република България в [населено място], Република Турция. Съдът се е произнесъл с решението си, като е отменил този акт. Ето защо не може да се приеме, че липсва произнасяне по цялото искане.

Следва да се отбележи, че съгласно чл. 172, ал. 2 АПК съдът в диспозитива си може да прогласи за нищожен акта, да го отмени или измени или да отхвърли оспорването. Друго произнасяне той не дължи.

Действително, в жалбата се излагат твърдения относно нарушение на чл. 14 КЗПЧ относно забраната за дискриминация. Следва да се отбележи, че твърденията в тази насока не са обосновани от конкретни фактически твърдения. На следващо място, съдът е отменил административния акт като е приел, че той е немотивиран. Ето защо и предвид липсата на мотиви не би могло да се извърши проверка „по същество“, от гл.т. на съответствието на акта с материално правните норми, вкл. и съответствието му с цитираната норма.

Ето защо и съдът

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ молбата на В. М., гражданин на У., с която иска допълване на решение № 1907/24.3.2023 г., постановено по адм.д. № 9328/2022 г. на АССГ, 64 с-в.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомяването.

СЪДИЯ: